

העורך הראשי: אורי אבנרי, ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה, כיתוב: יוש, הכתב הראשי: יהודה נבאי

השבועון המצויר לאינפורמציה

רחוב גליצ'ין 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אהל ח") ת.ד. 108, טל. (זמני) 68785 מען הכריזים: "עולםפרס" מו"ל: העולם הזה בע"מ מודפס: דפוס ישראל בע"מ ת"א.

חברי מערכת: מיכאל אלמו, דוד ארנון, משה בן-אפרים, יחיאל בשן, נצה נבי, אוסקר סאובר, דב ב. מלכין, סילבי קשת, ציירי: נפתלי בום, שלמה בן-דוד, שמואל בק, זאב ליפמן, פילים פונר, פאול קור, נרס רוטשילד, ראש מערכת ירושלים: מ"מ ראש מערכת, חיפה: דוד רובינר, מנהל מעבדה: דוד טווינ, סופרי חוץ: מנוטו ג'קובס, נבריאל דנון, שמואל מירון, ראש המינהלה: שלמה הררי

צילום: יורי

על כך שעשו זאת ללא היסוס, מפני שיעזי מה היה ערכם של חיי אדם בעיניי.

השבוע עלה גבר לבוש מדים מצוחצחים על מטוס. בנט דהרייר, מפקח שביתת-הנושק מטעם אר"ם, עזב את תפקידו בארץ-ישראל, עבר לקאסמיר.

בשנה שעברה חלה מהפכה קטנה בשטח הפירסום להצגות תיאטרון. עד אז הסתפקו התיאטרונים במודעות שיגרתיים, שלא עוררו השוקה בצל האילנות בתיאטרון הקאמרי בא מפנה: על לוחות המודעות הופיע פלאקאט צבעוני, חיי ומגרה. התוצאה הצדיקה את עצמן, ומאו החלו כל התיאטרונים מפרסי מים כל הצגה בפלאקאט מיוחד.

בשעתו ניסו להעריך באמר אובייקטיבי אישיות מוזרה זו, שעוררה ויכוח כה חמור. היתה זאת כתבת השער של העולם הזה 810, למחרת המאורעות הגדולים בירושלים. למען ההגינות עשינו דבר בלתי-רגיל בעולם העיתונות: תרגמנו את המאמר כולו לאנגלית, המצאנו אותו לגנרל, ביקשנו את הערותיו. אחרי כמה ימים קיבלתי תשובה לבבית מאד מדהיירה. דומני שכואי לפרסם כעת את דבריו, שהם מעין צוואה לאזרחי ישראל, ונסינו של איש-צבא להצדיק את עצמו בעיני מקטרגיו. ואלה דבריו: "איני סבור שאף שורה אחת מן המאמר הזה זקוקה לחיקון."



פזים פונר ליד תמונת עצמה, מה, בעצם, אמר נגיב?

התענייתי מי צייר פלאקאט זה. נתברר שכמו רוב קודמיו היה זה פרי יצירתה של צעירה שחורחורת, ילידת פילדלפיה, בן 24, בשם פליס פונר.

אולם) אתם הדגשתם כמה דברים שאמרתי באופן רשמי ובלתי-רשמי בשיחות ועדת שביתת-הנושק, וכך שארתם את הרושם כאילו יש לי רגשות אנטי-יהודיים. ברצוני לציין שעד כמה שאני יכול לזכור, יש לכם רק צד אחד של הסיפור, היינו רק תשובותי שלי להצהרותיהם של חברי המשלחת הישראלית על רוחו של הסכם שבי ת-נשק גמיש, המשאיר את הרלת פתוה לפרושים רבים. יש לי ידיים טובים רבים בין יהודי בלגיה. למעלה ממאה מהם נמנו עם קציני וחיילי חטיבת התותחנים ונהדרת שלי, שמספר חייליה הגיע לשמונה מאות וחמשים מתגנבים. חטיבתי לחמה בנורמנדיה, צרפת, בלגיה, הולנד וגרמניה במסגרת המחנה ה-2 שני, בפיקודו של הוייקאנט מונטגומרי מאל-עלאמיין.

שבוע שעבר הופיע השער הראשון שלה בהעולם הזה. מן הסתם שמת לב שהמרחק בין שיטתה של פליס לבין שיטתו של קור, לבישלה, צייר השער של השבוע, אינו קטן מן המרחק בין מוחמד נגיב וישראל חרבון. רצה המקרה ושער זה, שרוכן משך ארבעה חדשים לקראת יום השנה של המהפכה המצרית, הופיע דווקא בשבוע בו התקיימה תערוכתה של פליס בתל-אביב. אזמרים לי שעתידני ישראל מגיעים למנהיגי מצרים תוך שלושה-ארבעה ימים אחרי היריעתם. מנעין לדעת מה היתה דעתו של נגיב על שער זה. לא פחות מענין לדעת, כמוכן, מה היתה דעתך שלך.

אורי אבנרי

מכתבים

ענק מתעורר

זה הרבה, הרבה זמן שלא קראתי עתון כהנאה כזו שהיתה לי מגליגונם האחרון (העולם הזה 823). מן השער של נגיב ועד לעמוד האחרון של גילי גלילי, זוהי מלאכה לחסארת.

אני יודע שאחם מעמידים פנים של לוענים לנני, בני, "הדרור הזקן". בכל זאת, שאני ברכה נאמנה על מאמרם אודות נגיב וההפיכה המצרית (העולם הזה 823). תיתי לכס, על ציליות הפיסתכם וכוח השינוע של עמכם.

אפרים כרמל, חיפה

את השירה הזאת לדולר? מה דעתכם על הצעת לסיסמה לאומית חדשה למצרים: "כי מסואן יצא כובש" היא תלכד ותחוק אותם, כשם שעשתה זאת מימרה דומה לעם היהודי.

איש השנה

אני חושב שלא קרה השנה שום מאורע אחד שהשפיע במיוחד על האזרח והמדינה. יותר נכון לומר שהלה שדרשת של מעשים ומקרים העלולים להטביע את חותמם על המדינה לרד רות. כוונתי לשימוש נדול והולך בשירותי ממי שלתית ובחפעת שורת חוקי דיכוי מוכהקים. "הזכות" לכך מנועה בלי כל ספק לכבוד היועץ המשפטי של ממשלת ישראל: מר חיים כהן. אנו עוד נוכח את שנת תשי"ג כשנה השחורה אשר בה הכניס הוא שוב לשימוש את חוקי המגנט.

עזי בן-חניך, רחובות

מכת המסתננים

"יריות לאור היום" (העולם הזה 822) נכתב כנראה על-ידי אדם שלא הרחיק לראות מעבר ל"שולחן בית-קפה תל-אביבי, הרציחות והנגיבות הרעות עמל חיים של עשרות בשנים, אריהבסחון המחביב עד היום את אנשי ההתישכות לישון כשנשק דרוך ליד מיטתם — כל אלה כבר היו מספיקים כדי שלא תכתבו באוביקטיביות "הומי ניה" כזו.

אריה חביבי, רעננה

זוי או מת? מרענן כרוח קריה בחמסין של הספרות העברית.

שלמה גוזמן, נהריה

אילן או מלך? אולם מניין לכם כי תמצא תנאים טובים יותר, לכשתחזור לחיים האזרחיים מאלה שדהפו אותה לחיי פשע?

אמנון שטרנברג, חיפה

היהודי שלום, עכנו

אני ברעה אחת עם עמרים חרלי שהעונש לא להכביר את נוספם ונפשם. מצר שני הם פונעים כישוב בצורה האכזרית והמכוערת ביותר — ויש שלשם להם כנמולם. איפה מידת הצדק?

הנה קטע מן הרומן המיועד: הרוח לחשה בעלים. מנדל ושרה ישבו בגן הציבורי על שני ספסלים, כשאויר, הטהור של הקודש ברוך הוא הוצה ביניהם כמחיצת חיי טר. גופותיהם כמעט נגעו

במדינה

האם מדוכאים

ה"שחורים"?

בחודשים האחרונים החריפו עד ללא נשוא התלונות המרות על קיפוח כללי של בני עדות המזרח — בכל שמי חי החיים, הפליתים לרעה תוך בישבת העבודה וכזה בעניני משפחה וזכרה.

מערכת "העולם הזה" תיטה לחקור בעייה זו עד מוריה וקבעה הולית-חקירה מוגברת שתקדיש כמה שנועות למחקר מקיף.

המערכת מונה כזה לכך אדם שיש בידו טענות והן כחות כיהם לקיפוח איש או כללי לפנות אל ראש המערכת. ביום ששי בון השעות 10-11, רחוב גליצ'ין 8, או לפנות אליו בכתב. בת.ד. 136, תל-אביב.

הנוער והמין

מאיר בן-נתן, בני-ברק

אברהם שפילמן, תל-אביב

רפאל וייס, תל-אביב

האז-האו

לילי (לא גלילי), תל-אביב

אריה חביבי, רעננה

איתן צימרמן, בענתים

חנינה לסילביה

אורה אופל, רמלה

אורי אבנרי

העולם הזה

השבועון המצויר לאינפורמציה

מפוק השבוע

החמשייר